
ZPRAVODAJ SMIŘICA RODOVA-HOLOHLAV

ROČNÍK : 1992

VYŠLO : 2. března 1992

ČÍSLO : 1

VAŽME SI PAMÁTEK

KOSTEL JE KRÁSNÝ I V ZIMĚ

Ano, kostel je pěkný! Na jeho další restaurování uvnitř budou věnovány další finanční prostředky. Památek si musíme vážit nejen slovně, ale i skutkem. Proto Městský úřad vypracoval návrh na vyhlášení ochranného pásma zahrnujícího kostel i areál zámku.

Foto: Josef Matyáš

MĚSTSKÝ ÚŘAD SMIŘICE

VYHLÁŠKA Č. 3

ze dne 27. prosince 1991 o ochranném pásmu nemovité kulturní památky – barokní kaple „Sv. tří králů“ a zámeckého areálu ve Smiřicích.

Městská rada ve Smiřicích vypracovala na základě zákona o obcích tuto vyhlášku, která ještě podléhá schválení Okresního úřadu v Hradci Králové.

Článek 1: Předmětem vyhlášky je určení ochranného pásma zámeckého areálu, vymezení možných zásahů do stávající zástavby a architektonickou orientaci zástavby budoucí.

Článek 2: Hranice ochranného pásma vede od jižního cípu p. p. 90/3 a přiléhající p. p. 90/1 (bývalá zámecká zahrada a zámecký park) po odvráceném levém břehu Labe proti proudu až po jez a vodní elektrárnu včetně. Zde hranice ochranného pásma pokračuje napříč řečištěm řeky na hranici p. p. 114/1, na jejím severním výběžku se stáčí na západ a pokračuje po bývalém řečišti Labe kolem velkého stadiónu, odbočuje po jižní hranici p. p. č. 1111 a 1112 až po okresní silnici Smiřice–Černožice. Stáčí se po ulici Mlýnské na křižovatku, kde odbočuje po ulici Krátké na sídliště gen. Govorova. Mezi číslem 562 a 565 navazuje na zatrubený mlýnský náhon, po kterém pokračuje až na Malburgův mostek, kde se stáčí k východu po bývalém tělese železniční vlečky, na rohu p. p. č. 362 se stáčí k jihu a po hranici této parcely pokračuje až k řece Labi.

Článek 3: Členění ochranného pásma:

- a) Jádrem ochrany je vlastní architektonický soubor zámeckého areálu ve smyslu zákona o státní památkové péči č. 20/1987 Sb. a předpisů navazujících, zanesených v rejstříku nemovitých kulturních památek pod č. 700.
- b) Plochy určující specifiku architektonického souboru.
- c) Plochy dotvářející lužní dynamickou kompozici.
- d) Plochy doplňující.
- e) Kompoziční osy architektonických průhledů.

Článek 4: Plošné vymezení členění ochranného pásma podle čl. 3 této vyhlášky:

- a) Architektonický soubor zámeckého areálu: hranice prochází po pravém břehu Labe od bývalého řečiště náhona (jižní cíp p. p. 90/3) po nový most přes Labe, kde se stáčí po severní straně Palackého ulice po pozemkové parcele 94/7 na roh ulice U stadiónu. Dále pokračuje západním směrem zahrnujíc jižní průčelí zástavby přiléhající k silnici, na rohu stavební parcely č. 133/1 odbočuje přes silnici k jihu, kde probíhá po hranici p. p. 782/1 na roh bývalého pivovaru, dále tvoří hranici jižní křídlo hospodářských budov až po hranici rozdělující p. p. 90/1 a 90/3, po které pokračuje k jihu zpět na hranu řečiště Labe.
- b) Plochy určující: Zahrnují bývalé řečiště Labe kolem velkého stadiónu p. p. 135/6, 135/4, 734/8, 734/7 a 736/1, dále plochu, která je oddělena od Palackého ulice ulicí U stadiónu a Šternberské nábřeží, která obsahuje malý stadión p. p. 734/5, 734/10, 687/1, stavební parcelu 698 a celou zástavbu východního cípu tohoto prostoru. Dále pak park závodu Pektin Smiřice, t. j. p. p. 362, bývalou zámeckou zahradu p. p. 90/1 včetně bývalého řečiště náhona p. p. 733, stavební parcelu 681 a 745 a p. p. 782/2.

- c) Plochy dotvářející: Hranice vychází od nového mostu přes Labe po břehu řečiště směrem proti proudu řeky až po jez, na severním okraji p. p. 114/1 hranice prochází západním směrem po bývalém řečišti p. p. 736/1 a po obvodu velkého stadiónu zahrnující p. p. 35/5, 147, 150/1, 150/2, 135/1, 732/1, 151/2, 151/3, 152, 151/1, stavební parcelu 187, 10/2, 10/1, 9/1, 9/2, 8 a 7. Dále pokračuje ulicí U stadiónu, Šternberské nábřeží zpět k novému mostu.
- d) Plochy doplňující: Jedná se o zbývající plochy východně od stanovených ploch určujících a dotvářejících až po hranici vymezející ochranné pásmo.
- e) Kompoziční osy:
 - 1. Palackého ulice oboustranně od kaple Sv. tří králů až po hranice ochranného pásma včetně mostu přes zatrubený mlýnský náhon.
 - 2. Mlýnská ulice oboustranně od kaple Sv. tří králů až po hranici katastrálního území města Smiřic.

Článek 5: Vymezení ochrany podle členění ochranného pásma:

- a) Ochrana architektonického souboru zámeckého areálu se řídí zákonem o státní památkové péči č. 20/1987 Sb. a předpisy souvisejícími.
- b) a c) plochy určující a dotvářející – každý zásah do volných ploch musí být konzultován a povolen stavebním úřadem Městského úřadu ve Smiřicích. Opravy, rekonstrukce (dále jen obnova) a nová zástavba musí respektovat stávající charakter zástavby a navazující plochy dotvářející lužní dynamickou kompozici zeleně. U zástavby dodržovat střechu sedlového typu, příp. mansardu, dodržovat a obnovovat architektonické detaily fasád. Dodržovat horizontální linii historické zástavby, aby nebyla potlačena dominující úloha barokní kaple Sv. tří králů.
- d) Plochy doplňující – ochrana je zaměřena na dodržení charakteru historické zástavby města ulicového typu.
- e) Kompoziční osy – charakter ulicové zástavby musí být dodržen včetně hmoty zástavby, u kterých je třeba dodržet typ sedlových střech, příp. střech s mansardou. Zachovat průhledy v určených osách dodržením horizontální linie historické zástavby. U zástavby přiléhající po obou stranách k určeným osám dodržovat architektonické detaily fasád a doplňující zeleně.

Článek 6: Oznamovací povinnost vlastníka nemovitostí nebo pozemku v ochranném pásmu:

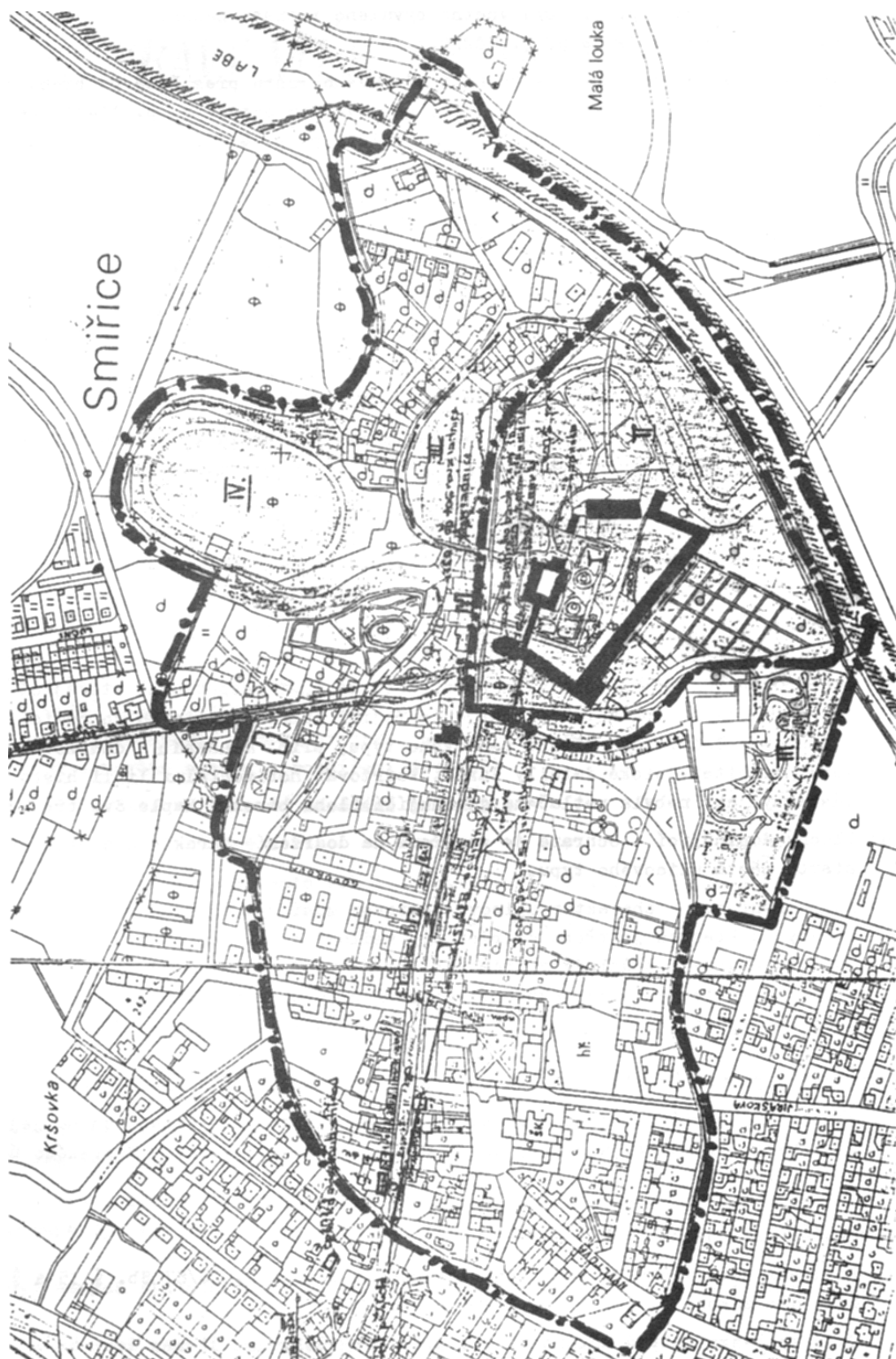
- 1. Vlastník nemovitosti nebo pozemku je povinen každou zamýšlenou změnu jejího využívání, přestavby a obnovy oznámit předem odboru výstavby Městského úřadu ve Smiřicích.

Článek 7: Závěrečné ustanovení:

- 1. Porušení této vyhlášky bude sankcionováno dle zákona č. 20/87 Sb. § 35 a § 39, dále dle zákona č. 50/76 Sb. § 105 a násl.
- 2. Tato vyhláška nabývá účinnosti 27. prosince 1991.

Václav Andrejs, zástupce starosty

Ing. Lubomír Kupka, starosta

Plánek města s hranicí ochranného pásma a s hranicí zámeckého areálu.

ZPRÁVY MĚSTSKÉHO ZASTUPITELSTVA

Při zasedání Městského zastupitelstva ve Smiřicích 13. února 1992 v sále Loutkové scény byly projednány a schváleny výsledky hospodaření za rok 1991:

PŘÍJMY

- plánované příjmy 5 310 000 Kč
- výše příjmů byla během roku upravena na částku 10 690 000 Kčs
- celkové skutečné příjmy činily za rok 1991 11 102 000 Kčs

VÝDAJE

- celkové výdaje za rok 1991 činily 8 947 000 Kčs
- Hospodaření města v roce 1991 skončilo přebytkem 2 155 000 Kčs

Z přebytku hospodaření za uplynulý rok bude ještě třeba uhradit některé dluhy. Zbytek bude podle rozhodnutí Městského zastupitelstva rozdělen takto:

- na dostavbu nové školní vývařovny a jídelny bude věnováno 800 000 Kčs
- na další etapu restaurátorských prací v zámeckém kostele je určeno 500 000 Kčs
- na upravenou variantu úprav sálu Dvorana byla odsouhlasena částka 730 000 Kčs
(původní záměr rekonstrukce sálu a jeho spojení s nedostavěnou halou byl redukován – nový projekt bude počítat s dostavbou zázemí včetně nového vchodu a rozšíření jeviště)

Městské zastupitelstvo na svém zasedání schválilo

PLÁN NA ROK 1992

- celkový rozpočet pro tento rok 8 089 000 Kčs
- počítá se s dotací přibližně ve výši 6 500 000 Kčs
- v rozpočtu se počítá i s vlastními příjmy 1 600 000 Kčs
- účelově vázaná částka (na úpravu a akumulaci vody v Černožicích) 2 860 000 Kčs

V rozpočtu je počítáno s částkou na sociální dávky, které jsou pro rok 1992 zvýšeny.

- I v tomto roce bude pokračováno v opravách zámeckého kostela, budou dokončovány ozdravná opatření na základní škole, počítá se s dokončením výstavby školní jídelny a s jejím otevřením při příležitosti zahájení školního roku 1992/93. Pozornost bude třeba věnovat i opravám střech na školních budovách.
- Pro zajištění dostatečného množství kvalitní pitné vody bude ze sdružených prostředků vybudována úpravna vody a dva podzemní zásobníky vody pro Černožice, Holohlavy a Smiřice.
- V rámci daných finančních možností budou pokračovat restaurátorské práce v zámeckém kostele.

- V současné době nemají Smiřice vhodný sál pro pořádání větších kulturních akcí. Proto Městské zastupitelstvo rozhodlo o soustředění prostředků na úspornější variantu obnovy sálu Dvorany.

V dějinách Smiřic

Devítka v dějinách Smiřic – to je seriál ze smiřické historie. Již minule jsem vám naznačil, že shodou náhod se staly důležité události v dějinách města v letech, jejichž letopočet končí právě devítkou. Milovníky historie Smiřic a okolí zvu na 2. pokračování tohoto seriálu:

1569

Bratraci Jan a Hynek Smiřičtí byli posledními vlastníky smiřického panství, pocházející ze slavného, bohatého a vlivného rodu pánu Smiřických. Oba byli bezdětní – po smrti Hynka v roce 1476 přešly Smiřice do vlastnictví jiných rodů.

Další vlivnou, bohatou i slavnou byla rodina Trčků z Lípy. Do jejich vlastnictví se Smiřice dostaly v roce 1498 zásluhou Mikuláše mladšího Trčky z Lípy a z Lichtenburka. Od té doby souvisely dějiny panství smiřického s dějinami opočenského panství.

Významným členem tohoto rodu byl i Vilém Trčka z Lípy. Roku 1562 byl povýšen do panského stavu. Jeho manželkou byla Barbora z Biberštejna, dcera Voršily, která byla dcerou Karla z Münsterberka, vnuka českého krále Jiřího z Poděbrad.

Vilém Trčka byl velmi bohatý – bohatství ho však neučinilo šťastným. Byl velmi často nemocen a zemřel ve 37 letech. Zemřel 22. října 1569. Protože letopočet jeho úmrtí končí devítkou a protože to byl on, kdo před více než 400 lety založil v Holohlavech školu a chudobinec pro 8 starých a nemocných lidí z panství, věnujeme mu naši pozornost.

Než umřel, napsal závěť, která je cenným dokladem. Je ukázkou tehdejšího slohu, tehdejších zvyklostí a v neposlední řadě si můžeme udělat představu o velikosti jeho majetku. Ze závěti poznáme, že ve Smiřicích byla tvrz, ke které patřilo hodně okolních vesnic (Smiřičky, Holohlavy, Černožice, Čáslavky, Semonice, Rтынě, Sendražice, Rodov, Čistěves, Popovice, Sovětice, Lužany, Vlkov, Lejšovka, Smržov, Čibuz, Hubíles, Skalice, mlýn pod Skalicí, Lípa, Brzice, Mezleč, ves pustá Maršov, zboží kláštera Svatého role, ves zápisná Černilov, Dubečno, Jásenná, Osek, Dvořiště, Chroustov, Hustiřany a Bradlec).

A nyní se již začteme do jeho závěti:

„Já Vilím Trčka z Lípy a na Veliši vyznávám tímto listem všem a přede všemi zvláště kde náleží, ačkoliv, děkujíc Pánu Bohu, jsa při dobrém rozumu i také paměti, však rozvažujíc to u sebe, že mě Pán Bůh Všemohoucí často nemocí navštěvovati ráčí a nevěda dne ani hodiny smrti své, kdyby mne pán Bůh z tohoto světa povolati ráčil, a nechtějíc tomu, aby statek můj, kteréhož mi Pán Bůh ze své svaté milosti propůjčiti ráčil, mezi přáteli mými příbuznými kteří svárové byli. Jsa toho dobře mocen, jakož mám list mocný (*Pozn. 1*) od někdy slavné paměti nejjasnějšího knížete pána, pana Ferdinanda v ty časy římského, uherského a českého krále, potom od nejjasnějšího a nejnepřemoženějšího římského císaře, tehdaž pána mého nejmilostivějšího jeho Milosti, kterýž mi v ty časy královská povolení dávati ráčí, abych moc měl o statku svém zříditi a odkázati dáti a poručiti komuž by se mi líbilo a zdálo, tak jakž ten list mocný v ty časy J. M. královské o tom zřízení ukazuje a zavírá. Protož já svrchu psaný Vilím Trčka na ten list mocný pod pečeti J. M. visutou mi daný toto mé poručení a zřízení tímto listem a kšaftem o statku svém činím, jestliže by mě Pán Bůh od smrti bez dědiců uchovati neráčil, tedy dávám a odkazuji urozené paní, paní Barboře z Biberstejna, manželce své milé, za její všechnu spravedlnost, totižto jmění, což jsem kolivěk na hotových penězích nad věno k sobě přijal a zvláště z lásky manželské tvrz Smiřice se všemi vesnicemi, rybníky i s jinými všelijakými příslušenstvími, což k dotčené tvrzi na ten čas dědičného a zápisného statku přísluší a náleží, tak jakž jsem sám toho v držení a užívání, byl se všemi svršky na nábytky i majestáty, dobrými vůlemi, smlouvami, kteréž se na dotčný statek vztahují; též jsem svrchu psané Barboře, manželce mé milé, některé klenoty od zápon, řetězův, prstenův, pasů, též voháňku s drahým kamením a co všechno od zlata dal, všechny klenoty při paní Barboře zůstati mají, i řetězy, kteréž já mám, všecky, koflíky též mé všecky a žádný jí v to nesahal, též od mís talířův, lžíc stříbrných, měděných, umyvadel stříbrných i cejnových, též ložní šaty všechny na Opočně, to všechno paní Barboře manželce mé dávám a poručím.

Též dávám a poručím urozené paní, paní Veronice z Lípy, sestře své a někdy manželce urozeného pána, pana Karla ze Žerotína a dětem téhož pana Karla a jeho paní Veroniky, mužského pohlaví, ujcům svým, zámek Opočen, zámek Frymburk s městečkem Dobruškou a s městem Třebechovice a jinými všemi městečkami a vesnicemi k těm oběma zámkům náležejícími, též tvrz pustou Bolehošť se vším příslušenstvím i s jiným všelikým příslušenstvím, tak jakž jsem sám toho v držení a užívání byl, což kolivěk k těm zámkům svrchu dotčeným a tvrzi dědičného neb zápisného náleží i s majestáty, dobrými vůlemi, smlouvami, které by se na ten statek vstahovaly a to na takový způsob, kdyžby synové někdy pana Karla z Žerotína k létům svým podle zřízení zemského přišli, tehdy paní Veronika sestra má bude povinna ty statky spravedlivě na dva díly rozdělit a jeden díl synům svým dáti a postoupiti a druhý díl sobě nechati, však paní Veronika rozdělíc ten statek, aby synové její volně mohli užítí, kterýž by se jim díl toho statku opočenského a frymburského líbil a jestliže by prvé který, nežli by na něj takový nápad přišel, podle toho jim ode mně odkázaný umřel, tehda z mrtvého na živého toto mé odkázání připadnouti má a toho užítí mají také, když ten statek tak jakž dotčeno bude rozdělen a ujcové moji jeden díl téhož statku a paní Veronika druhý díl k sobě přijmou a mají ujcové moji a též paní Veronika, sestra má, obojí totiž každý z nich dílu svého toho statku dcerám a sestrám svým jedné každé po půldruhém tisíci kopách grošů dáti, tak aby se každé z těch dvou dílů dětem

dostalo po třech tisících kopách grošů a to buď aby vdané byly anebo kdyby která z nich ku vdaní přišla a také kdyby která z těch sester umřela, aby díl z mrtvé na živé připadl a při tom tato vůle má jest, aby držitel statku opočenského nehájil vody hnáti na rybníky panství smiřického a držitel panství smiřického, aby toho mohl požívatí beze vsí překážky držitele panství opočenského; obzvláště tuto moc sobě pozůstavuju a výminku činím, že budu moci ze svrchu dotčeného statku dáti a odkázati za zdravého života aneb na smrtelné posteli osobě neb osobám do sumy deseti tisíc kop grošův českých a to takové dání a odkázání, kdybych listem pod svou pečeti neb svým sekrytem ujistil, nebo ústně před dobrými lidmi a hodnověrnými vůli svou oznámil, tehdy svrchu dotčená Veronika, sestra má, též i synové její ujcové moji, budou povinni jednomu každému v čase určitém, jakž o tom poručím ze statků nadepsaných vyplniti a dáti a to pod pokutou s komorníkem uvázání v často psané statky, jakž je tímto kšaftem sestře své, synům jejím a ujcům svým dávám.“

Poznámka 1.: I v minulosti měly majetkové poměry a vztahy svá pravidla, o kterých rozhodoval panovník nebo majitel panství. Již minule jste si mohli přečíst, že pokud nebyli dědicové (a za dědice např. nebyly počítány ani ženy!), připadl majetek po zemřelém panovníkovi – majetek byl prohlášen za odúmrtí. Aby mohl majitel svůj majetek odkázat pozůstalým, musel získat od svého panovníka (pána) právo kšaftování. Pak mohl před svou smrtí napsat kšaft (testament – dnes poslední vůle nebo závěť), kterým mohl rozhodnout, komu připadne po jeho smrti zanechaný majetek.

Teprve roku 1614 vydal Jan Rudolf Trčka z Lípy majestát, kterým umožnil kšaftování všem poddaným. Za tuto „milost“ museli poddaní panu Trčkovi vždy na den sv. Havla a sv. Martina přinést jednu husu a jednu slepici.

1579

I když se Vilémův testament stal předmětem dlouhého soudního sporu, držitelkou Smiřic se stala jeho manželka Barbora z Biberštejna. Připomeňme si, že její manžel založil v Holohlavech školu a chudobinec. Škola byla na tehdejší dobu dobře stavěná, protože byla vystavěna z kamene, se dvěma světnicemi, s komorami a se třemi obilnicemi. Barbora se však do historie Holohlav a jejich školy zapsala tím, že zabezpečila chod školy tzv. fundací. V ní Barbora „přiznala před úředníky pražskými a do desek zemských složila, že pro dobrý a milosrdný skutek má, jest a povinna bude úroku holého a věčného, s budoucími a přítomnými držiteli Smiřic na časy budoucí a věčné platiti a zdávati ze statků a panství smiřických chudým lidem do špitálu ve vsi Holohlavech manželem vystavěného 70 kop míšeňských grošů, též do školy v Holohlavech, kterou tolikéž někdy předešlý manžel její stavět dal, na vychování žáků a pro opatření jejich 20 kop míšeňských grošů a rektorovi neboli správci školy 10 kop, aby pilen byl, aby mládež ke všemu dobrému a chvalitebnému vedena byla tak, aby potom vrchnosti své světské i jiným lidem dobře se trefiti a hoditi mohla...“

Na základě této fundace měly být do této školy přijímány i děti chudých rodičů ze smiřického panství, kteří by sami nemohli své děti vychovávat, „... by pak mohly být vyučovány ke cti a chvále Pána Boha dobrým a pobožným věcem“.

Hodně se můžeme dovědět o tehdejší době z tzv. register (to nejsou dnes nechvalně známé „registry svazků“!). Pro lepší představu předkládám čtenářům 2 zápisy z roku 1570 – tedy z doby, kdy majitelkou Smiřic a okolí byla Barbora z Biberštejna. Nejedná se o originály, ale o úředně ověřené opisy z pozdější doby:

LETHA 1570.

Witzedu' to Svatem Havlu z poručení
 Paní paní Barbory Žerotínské z Bibrsteinu
 a na Smiřicích etc. Založena jsou tato
 registra co by o ... (?) ... i jiných všelijakých důchodův
 a povinností faráři černilovskému z té vsi Černilova, i z jiných vsí, k těmž kostelu
 přivtělených přicházeti mělo a má, z jednoho každého gruntu, zejména jakž vnitř
 poznamenáno stojí. A též pan farář čím těm osadám a obyvatelům z týchž obcí
 povinován jest a bude, v těchto registrách světle a patrně obsaženo jest.

in premissis videtur fuisse Manželka Pana pana Edmunda
 Trčky z Lípy a na Veliši

Text je psán česky, přesto málokdo by dokázal zápis přečíst (zkuste to!). Díky panu Jaroslavu Machovi z Černožic je to pro nás snadné:

LETHA 1570

Ve středu po svatém Havlu z poručení Paní paní Barbory Žerotínské z Bibrsteinu a na Smiřicích etc. Založena jsou tato registra co by o ... (?) ... i jiných všelijakých důchodův a povinností faráři černilovskému z té vsi Černilova, i z jiných vsí, k těmž kostelu přivtělených přicházeti mělo a má, z jednoho každého gruntu, zejména jakž vnitř poznamenáno stojí. A též pan farář čím těm osadám a obyvatelům z týchž obcí povinován jest a bude, v těchto registrách světle a patrně obsaženo jest.

Paní Barbora Žerotínská,
 někdy bejvalá manželka Pana pana
 Vilíma Trčky z Lípy a na Veliši

Zápis má mnoho stran a mohli bychom se zde dočíst:

- Zahradníci, chalupníci a podruhové jsou povinni rovnati dříví v lese do hranic pro kněze.
- Za přítomnosti svědků byl zasazen dubový mezník, označující hranici mezi pozemky.

V další listině se můžeme dočíst:

Tak, jakož registra záduší černilovského v roku 1570 založený, vysvětlují, panu děkanu holohlavskému, nebo faráři černilovskému, desátku, platu na dojivo, též vejce vydávati se má, totiž:

- ze dvora černilovského žita 10 strychů 2 věrtele
 ovsa 10 strychů 2 věrtele
 za dojivo 57 krejcarů 1 denár
 za vejce 25 krejcarů
- ze dvora maloskalického žita 2 strychy 3 věrtele
 ovsa 2 strychy 3 věrtele
- ze dvora černožického pšenice 27 strychů 1 strych = 93,6 litrů
 žita 27 strychů 1 věrtel = 23,25 litrů
 ječmene 13 a půl strychů
 hrachu 12 strychů

Nyní ukázka druhé listiny:

Zatím marně hledáte letopočet s devítkou na konci, ale už je tu – rok 1579. V tomto roce Barbora Žerotínská na základě listu císaře Ferdinanda I. o svobodném kšaftování odkázala svůj majetek svému manželovi Janu Jetřichovi staršímu ze Žerotína. Podmínkou platnosti jejího testamentu bylo příznivé vyřízení Vilémova (1. manžela) testamentu.

Dnes nás znepokojují kompetenční spory, restituční, privatizační. Ani před 400 lety to asi nebylo lepší. Spor o platnost obou testamentů trval prakticky 20 (dvacet) let. Trčkové nechtěli přijít o tak velký majetek. Jako jeden z důvodů neplatnosti závěti uváděli to, že Jan Jetřich není obyvatelem království českého a je tudíž cizinec (byl Moravan!!). Jak spor dopadl? To je ještě na dlouhé povídání a váže se k dalšímu datu s devítkou – 1589. Toto datum a vše, co se k němu váže, bude uvedeno v dalším čísle Zpravodaje.

ČTENÁŘI NÁM PÍŠÍ....

V minulém čísle byly uveřejněny dva anonymní dopisy. Dopis adresovaný panu starostovi vzbudil pozornost čtenářů Zpravodaje. Jak už to v životě bývá – byli někteří, kteří s pisatelem souhlasili a možná měli i radost. Zůstali však také v anonymitě, své názory nedávali najevo a ani je nenapsali.

Našlo se naopak dost čtenářů Zpravodaje, kteří dávali najevo, že s anonymním pisatelem nesouhlasí. Za všechny tyto čtenáře dáváme prostor na stránkách časopisu jednomu čtenáři (jméno s adresou jsou známa a ověřena):

Ó, náš vážený Bývalý čtenáři!

Když jsem viděl Tvůj první dopis za sklem Spořitelny, hned jsem poznal, že jsi talentovaný Myslitel. Nikomu jinému by se tak vtipný paradox o moudré šlechtě a nemoudrém starostovi tak nevydařil.

Dobře jsi udělal, že jsi svou duchaplnost poslal do redakce Zpravodaje ještě jednou na psacím stroji hojně rozhojněnou. Ó, jak rád bych Ti zaplácal a Tvé duchaplné nelogičnosti podpořil svými ještě duchaplně nelogičtějšími. Není mi to však dopřáno. Ty jsi již svou duší zcela jinde. Ty, Bývalý čtenáři, se již nikdy nedozvíš, že Tvůj dopis byl zveřejněn – nikdo Ti to nemůže říci – nespočinou na vytištěných větách Tvé zraky poznovu, netušíš a nikdy, nikdy se nedovíš, že Ti píše, že se Ti kořím... Vždyť Ty jsi pro nás jakoby umřel – tak tedy věčné světlo ať Ti jakoby svítí...

Tvůj Bývalý obdivovatel

Vážená redakce, číňte s tímto příspěvkem, jak Vám je libo. Napadlo mne to při nadcházejícím Silvestru a na zveřejnění netrvám. Při odpovědi anonymovi není mou povinností uvádět své jméno, ale pokud by to bylo nutné, dávám Vám k tomu právo.

TAKÉ VÁS ČEKÁ LUSTRACE?

Lustrační zákon vzbudil pozornost v celém našem státě, vyvolává diskuse o jeho oprávněnosti, jsou jeho zastánci i jeho odpůrci. Někteří občané vzhledem k zastávané funkci již jistě obdrželi dopis, s kterým bychom rádi seznámili všechny naše čtenáře:

Ve smyslu zákona č. 451/91 Sb. (tzv. lustrační zákon), který stanoví předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České republiky, je třeba, abyste předložil(a):

1. Do 30 dnů ode dne doručení vlastnoručně podepsaný formulář čestného prohlášení (viz příloha) doplněný o strojem napsané Vaše jméno, příjmení, titul a úplnou adresu.
2. Do 30 dnů ode dne doručení osvědčení federálního ministerstva vnitra.

Občané, kteří odmítnou učinit čestné prohlášení o skutečnostech uvedených v § 2 odst. 1 písm. d) až h) zákona č. 451/91 Sb. nebo je-li čestné prohlášení nepravdivé, dostanou výpověď z pracovního poměru.

Výpovědní lhůta dle Zákoníku práce je dvouměsíční a začíná běžet od prvního dne měsíce následujícího po doporučení výpovědi.

Na skončení pracovního poměru podle § 14 zákona č. 451/91 Sb. se nevztahuje ustanovení Zákoníku práce o možnosti organizace dát výpověď jen s předchozím souhlasem příslušného odborového orgánu.
(Pro Zpravodaj zkráceno.)

Příloha: text čestného prohlášení

Čestné prohlášení

V souladu s § 4 odst. 3 zákona č. 151/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní republiky, České republiky a Slovenské republiky,

čestně prohlašuji

že jsem

- a) v období od 25. 2. 1948 do 1. 1. 1968 a od 2. 5. 1969 do 17. 11. 1989 nebyl tajemníkem orgánu Komunistické strany Československa nebo Komunistické strany Slovenska od stupně okresního nebo jemu na roveň postaveného výboru výše, členem předsednictva těchto výborů, členem ústředního výboru Komunistické strany Československa nebo ústředního výboru Komunistické strany Slovenska, členem Byra pro řízení stranické práce v českých zemích nebo členem Výboru pro řízení stranické práce v českých zemích,
- b) v období od 25. 2. 1948 do 17. 11. 1989 nebyl pracovníkem aparátu orgánů uvedených pod písmenem a) na úseku politického řízení Sboru národní bezpečnosti,
- c) v období od 25. 2. 1948 do 17. 11. 1989 nebyl příslušníkem Lidových milicí,
- d) nebyl členem akčního výboru Národní fronty po 25. 2. 1948, prověřkových komisí po 25. 2. 1948 nebo prověřkových a normalizačních komisí po 21. 8. 1968,
- e) v období od 25. 2. 1948 do 17. 11. 1989 nebyl studentem na Vysoké škole Felixe Edmundoviče Dzeržinského při Radě ministrů Svazu sovětských socialistických republik pro příslušníky Státní bezpečnosti, Vysoké škole ministerstva vnitra Svazu sovětských socialistických republik pro příslušníky Veřejné bezpečnosti, Vyšší politické škole ministerstva vnitra Svazu sovětských socialistických republik nebo vědeckým aspirantem a nebo účastníkem kursů delších než 3 měsíce na těchto školách.

Zároveň v souladu s § 4 odst. 4 téhož zákona

čestně prohlašuji

že jsem nebyl a nejsem spolupracovníkem žádné zahraniční zpravodajské nebo výzvědné služby.

V Praze dne

Podpis pracovníka

DOPIS ZE SVOBODNÉ EVROPY

Hlášení rádia Svobodná Evropa je možno dnes poslouchat pohodlně na středních vlnách. Jsou lidé, kteří Svobodnou Evropu poslouchají stále – i dnes.

Před listopadem 1989 bylo hlášení této rozhlasové stanice označováno za štvavé vysílání. I když poslech této stanice nebyl úředně zakázán, rozhodně nebyl doporučován a už vůbec nebylo dovoleno šířit její zprávy. Bylo však mnoho lidí – a mezi nimi byli i dobří členové KSČ – kteří tento rozhlas poslouchali, aby se včas a objektivně dověděli o událostech ve světě. Vždyť i o úmrtí L. Brežněva informovala stanice Svobodná Evropa o několik dní dříve než Československá tisková kancelář. A co teprve o havárii v atomové elektrárně v Černobylu – zde byly zprávy ČTK velmi opožděné a až trestuhodně zkreslené.

Posluchačům Svobodné Evropy je jistě známé jméno Olga Waleská – ve skutečnosti se tato paní jmenuje Olga Kopecká. Dříve bylo nemyslitelné, aby přišel do Smiřic dopis ze Svobodné Evropy v Mnichově a dokonce, aby někdo z její redakce přijel do Smiřic.

Na adresu ředitelky Městského domu dětí a mládeže ve Smiřicích pí Jany Matičkové přišel dopis z Mnichova právě od Olgy Kopecké (Waleské) se zprávou, že přijede do Smiřic na besedu se smiřickými dětmi.

Pro informaci našich čtenářů zařazujeme i tento dopis do naší listárny:

**RADIO FREE EUROPE
RADIO LIBERTY**

RFE/RL INCORPORATED
GETTINGENSTR. 87, AM ENGLISCHEN GARTEN
8000 MUNICH 22, WEST-GERMANY
TELEPHONE (089) 2 10 20
TELEFAX (089) 2 78 51 88
TELEX 523228/523904

Mnichov, 14.1.1992

Olga Kopecká

Vážená paní ředitelko,

omlouvám se za zdržení, ale teprve nyní byly pevně stanoveny termíny mých besed s posluchači v Liberci, Jablonci a Turnově, k nimž mohu časově připojit i besedu s dětmi ve Vašem Dětském domě. V severních Čechách budu mezi třetím a pátým březnem, a měla bych tedy pro vás volný buď pátek 6.března, nebo následující sobotu, tedy 7.března.

Prosím, sdělte mi, zda se Vám jeden z těchto termínů hodí, a napište mi, v kolik hodin by se beseda konala, a kde Městský dům dětí najdu. Pokud by se konala v pátek, přijela bych z Jablonce, jinak bych se v pátek podívala do Prahy a přijela odtamtud. Tam bych se také vrátila na noc, kdyby beseda byla dopoledne nebo odpoledne. Nepředpokládám, že by byla večer. Vzhledem k tomu, že musím autem ujet kus cesty, bylo by mi odpoledne nejmilejší, ale zařídím se i s noclehem dle Vašich možností. Velmi se na besedu s Vašimi dětmi těším.

Prosím, dejte mi vědět podrobnosti co nejdříve . Kdyby to jinak nešlo, mohla bych eventuálně akceptovat i neděli. Snad Vás bude zajímat, že připravuji knížku o svém dětství v Africe - mám k dětem velmi dobrý vztah a zajímá mne sledovat jejich duševní vývoj.

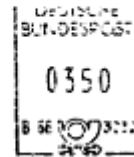
Těším se na Vaši odpověď a přeji vše nejlepší do Nového roku

Srdečně zdraví

P.S. Kdyby byl ve Vašem městě nebo v blízkosti dobrý hotel, mohla bych se ubytovat i tam.

"...TO SEEK, RECEIVE AND IMPART INFORMATION AND IDEAS... REGARDLESS OF FRONTIERS."
Universal Declaration of Human Rights

Vážená paní

Jana Matičková

ředitelka MĚDDM

Městský dům dětí a mládeže

503 03 S M I R I C E

ČSFR

Einschreiben

RADIO FREE EUROPE
RADIO LIBERTY

RFERL INCORPORATED
GETTINGENSTR. 67 AM ENGLISHEN GARTEN
8000 MUNICH 22, WEST GERMANY
O. Kopecká

DĚKUJI „BÝVALÉMU ČTENÁŘI“

Těsně před uzávěrkou došel ještě jeden dopis, který odpovídá na anonymní dopis panu starostovi v minulém čísle Zpravodaje:

Děkuji „bývalému čtenáři“ Zpravodaje za to, že mě definitivně vysvobodil z osobního tápání. Autor článku mě utvrdil v poznání, že „politické kultuře“ se nenaučí nejen naše, ale asi ani budoucí generace. To, že cílem politiky je v první řadě hledat protivníka, kterého je nutno všemi formami osočovat, zesměšňovat a ponížít, jsem pokládal za jev dočasný, kterého se časem zbaví naše federální shromáždění. Že ale tento cíl proroste i do našich místních podmínek, jsem nečekal.

Nevím, zda „bývalý čtenář“ ve čtení Zpravodaje bude pokračovat. Svůj názor mu nemohu říci osobně, avšak předpokládám, že mu ješitnost nedovolí, aby na odezvu svého příspěvku nečekal. Nejsem schopen, abych ho nějakým způsobem předčil v brilantnosti a záludnosti jeho slohu. Budu tedy více jak stručný.

Ing. L. Kupku znám od dětství – bydleli jsme téměř na jedné ulici. Zním ho i z dojíždění vlakem. Nikdy jsem nepozoroval, že by trpěl tím, že nezastává nějaké vysoké a výhodné funkce. Sám jako člověk vzdělaný a s velkým rozhledem naprosto dobře věděl, že nemá šanci jakýmkoliv způsobem se „vejít“ do sociálních projektů a nomenklaturních vzorců, které nám bývaly i při výběru poslanců z okresu závazně „nalinkovány“. Mně je také nemilé, že starosta kritizuje

uplynulých 40 let. Nevidím však nic nepřírozeného na tom, že spolu můžeme lidsky a přátelsky komunikovat – i když zaujímáme rozdílná světonázorová a politická stanoviska. Neslyšel jsem však, že by ve své kritice hanobil práci dřívějších předsedů MěstNV Dr. Jandery, Kutila, Peřiny, Koudelky. To si ve Smiřicích nikdo nedovoluje, neboť za nimi zůstala velká díla ve prospěch Smiřic i Holohlav, počínaje vozovkami a konče plynem.

Závěrečná výzva autora článku, aby Ing. Kupka sejmul cosi z věšáku a odešel, mě doslova ohromila především proto, že pisatel ignoruje základní fakta. Ing. Kupka získal ve volbách největší počet hlasů. Tím autor staví převážnou část voličů do role hloupých lidí nebo zmanipulovaných tupců, kterým upírá právo rozhodovat o odvolání svého kandidáta a vybízí k tomu jeden sám. Autor článku úplně přehlíží to, že pozice jeho předchůdců byla nesrovnatelně snazší. Bylo více materiálových a finančních injekcí ve prospěch města ze strany okresu i kraje. Byla i větší občanská aktivita a netečnost občanů nebyla tak značná. V dnešní složité vnitrostátní situaci je městský úřad doslova odkázán sám na sebe. Zavrhnout tedy starostu po jednom roce za to, že nestojí u každého výkopu nebo stavěné zdi, se mi zdá více jak nezapné. Vedoucí pracovník plní hlavně svou roli v tom, že je iniciátorem, organizátorem a kontrolorem v podřízeném aparátu.

Vše se v politickém bojování hodí. Zatahovat ale manželku a výchovu dětí do tohoto „boje“ je hnusné. Jsem věrohodně zpraven, že paní Kupková dobře a pečlivě vychovávala své i školní děti dříve a vychovává je tak i dnes.

Většinu života jsem řídil velké kolektivy lidí. Víím proto, jak člověka dokázaly znechucovat anonymní dopisy a stížnosti a jak mu braly čas v práci. Kladu si otázku: Komu chtěl „bývalý čtenář“ pomoci a čeho tím dosáhl?

Vyzývám proto odpovědné pracovníky redakce Zpravodaje, aby nepodepsané příspěvky do místního tisku nezveřejňovali.

Vladislav Stránský

JAN ÁMOS KOMENSKÝ

Neboť svět se nemůže osvobodit od svých temnot, leč vznícením pochodně moudrosti: moudrost pak se nemůže nikde lépe vštěpovati než v mládeži a to nikde jinde než ve školách.

UNUM NECESSARIUM

28. března letošního roku vzpomenu učitelé, naše i světová veřejnost 400. výročí narození Jana Ámose Komenského (narozen 28. března 1592). Po bělohorské porážce (1620) byl pro své náboženské a politické názory ve své vlasti nepohodlný a musel odejít do ciziny. Zemřel 25. listopadu 1670 a je pochován v holandském Naardenu.

Mladým studentům na pedagogických fakultách připadá dnes dílo Komenského zastaralé a nemoderní. Skutečně – sloh jeho spisů neodpovídá dnešním zvyklostem. Důležité jsou však jeho myšlenky, které ani dnes po tolika letech neztratily většinou nic na své aktuálnosti.

Latinský nadpis UNUM NECESSARIUM (Jedno potřebné) je název spisu, který Komenský napsal na sklonku svého života a pochopitelně ve vyhnanství. Toto dílo můžeme považovat za jeho filosofickou závět lidstvu.

V podtitulu názvu díla, které vyšlo tiskem v roce 1668, Komenský uvádí:

Jednoho jest potřebí – totiž věděti, čeho je třeba člověku v životě, v hodině smrti a po smrti, což zbytečnostmi světskými znavený a k jednomu potřebnému se uchylující stařec J. A. Komenský v 77. roce věku svého světa k úvaze předkládá.

Čteme-li dnes jeho myšlenky obsažené v tomto díle, znovu si potvrzujeme, jak dobře dovedl Komenský analyzovat společenské problémy své doby. Jak opět – jako konečně v celém svém díle – se snaží najít východiska a poučení k nápravě. Zjišťujeme, že lidstvo jeho doby bylo zmítáno stejnými problémy, nesnáze a zbytečnostmi. Že ve svých záměrech docházelo podobných zklamání, jako lidstvo současné.

A tak i my, unavení táhnoucími se společenskými a politickými spory; rozčarování neschopností dosti rychle a účinně řešit věci potřebné; zklamání, že vývoj se neděje tak, jak jsme si to koncem roku 1989 představovali – můžeme hledat východiska a poučení v myšlenkách Učitele národů. Čteme-li totiž tuto Komenského esej, zdá se nám, jako by byl naším moudrým současníkem.

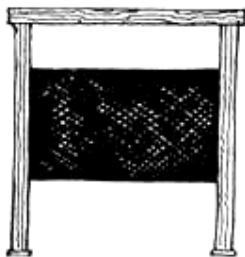
Posudme. V VII. kapitole uvedeného díla se zabývá otázkou, jak by měli politikové řídit společenské záležitosti, aby byl pokoj ve veškerém životě rodin, obcí, království... „Copak je potřebné, když jde o to, aby byl zachován pokoj? Je to s v o r n o s t, onen tmel duchů, jenž drží pohromadě všechny údy společnosti, neboť jestliže se příliš rozcházejí mínění, záliby, snahy a usilování, je veta po společnosti... Tak, jako budova, když se uvolní vazy střechy, stěn, sloupů a základů, nutně se zřítí... A čeho jest potřebí k zachování svornosti? Odpovídám: Řádu v osobách a v činech: Aby jedni byli nadřizení, druzí podřizení a každý aby věděl, co má činiti na kterém místě a v který čas. A to vše svobodně, bez přinucení a z rozumné úvahy bez klamu a podvodu... Umění vládnouti se zakládá na moudrosti, nikoli na síle, na čestnosti, nikoli na úskoku...“ Nejsou to myšlenky živé a aktuální?

V téže části díla se Komenský zamýšlí nad otázkou svobody. Problém vidí Komenský nejen v tom všem lidem ji poskytnout, ale i v neschopnosti lidí v ní žít. Což se o tom denně a všude v hojně míře nepřesvědčujeme? Přečtme si opět, co o tom říká Komenský:

„Ale jaká to obecná svoboda? Vždyť ta snadno přechází ve zvlí a nevázanost a působí zmatek. Odpovídám: Kterépak věci se zneužije, byť byla sebelepší? Či snad proto odvrhne vše? Zneužívání svobody nutno zamezovati zákony, jež jsou uzdou všech vybočení. Zákonům je pak určití strážce, úředníky, kteří obdařeni vážností a mocí odměřují dobré a trestají zlé. Tak se dosáhne toho, že je všeobecný pokoj, kdy každý čestně žije, nikomu neublíží a každému přiznává jeho práva. Kde se tedy bere v poměrech lidských tolik zmatku a labyrintů? To je tím, že se zanedbává potřebné a připouští mnoho věcí nepotřebných. A které to jsou? 1) Množství vládnoucích, 2) Množství zákonů, 3) Mnoho vykladačů paragrafů, kteří matou veřejné soudy, 4) Množství veřejných obřadností, jež zastírají pravou podstatu věcí, 5) Pohrdání zákony a porušování jich, což jmenují státním zřetelem, 6) Vzájemná řevnivost vládců a 7) Konečně zjevné války a zvířecí zběsilost...“

Nebyl by to Komenský, aby i v tomto díle, na sklonku svého života, nepomyslel na svůj národ i na lidstvo jako celek:

„Touž moudrost Kristovu, jedno potřebné, doporučuji i Tobě, můj lide moravský, i sousedním Čechům, Slezanům, Polákům a Uhrům, od nichž jsem byl pohostinně přijat v době vyhnanství a dobrodiní zakusil. Necht' Vám dá Pán odměnou ono potřebné, to jest, abyste byli moudří, abyste výtěžků šťastných zemí svých dovedli užívat, nikoli zneužívat...“ V jiném jeho díle Kšaft (*viz Poznámka na str. 8*) umírající matky Jednoty bratrské se můžeme ztotožnit s myšlenkou J. A. Komenského a věřit že: „... vláda věcí tvých k tobě se zase navrátí, o lide český!“

Co je nového ve škole?

17. a 18. ledna proběhl zápis do 1. tříd základní školy. Bylo zapsáno 92 dětí. Dá se předpokládat, že asi 15 dětí bude mít odklad školní docházky. Přesto lze počítat se třemi prvními třídami. Jedna první třída bude opět umístěna v Holohlavech – tam bude umístěna i jedna druhá třída. Žáci třetích a vyšších tříd budou chodit do školy ve Smiřicích.

Při pololetním hodnocení se ukázalo, že je stále ještě hodně žáků, kteří nedoceňují význam vzdělání. Ve veřejnosti i mezi dětmi by se měl zlepšit vztah ke vzdělání. Vědomosti jsou potřebné k dalšímu studiu, budou třeba při uplatnění ve vlastním podnikání i v zaměstnání. Stále větší význam bude mít znalost alespoň jednoho cizího jazyku.

I letos přestoupí někteří žáci ze 6. tříd do osmiletého gymnázia v Jaroměři. V Hradci Králové vzniká jedno soukromé a jedno křesťanské gymnázium.

Pro další školní rok počítáme s jednou devátou třídou, do které by chodili žáci, kteří neuspějí při rozmisťovacím řízení.

Čtenáři Zpravodaje vědí, že 7 našich tříd je umístěno mimo školní budovy. Jedna třída byla umístěna v zasedací síni městského úřadu. Protože úřad potřebuje místnost pro další kanceláře, přestěhovala se třída do místnosti nad kino.

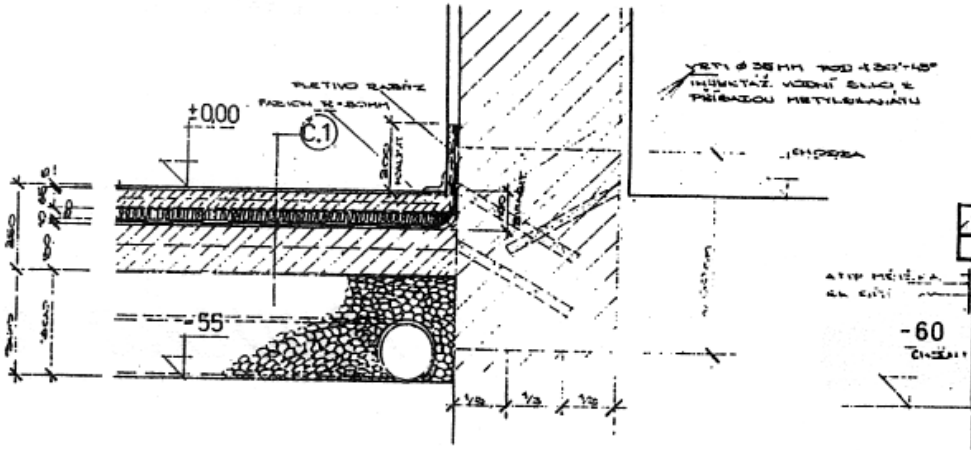
Výuku na škole silně narušují práce spojené s protiradonovými opatřeními a rekonstrukcí stropů a podlah. Protiradonová opatření byla provedena v přízemí staré budovy a jsou již dokončena. Podle obr. 1 na další straně poznáte, že původní podlahy a podsypy byly vybrány do hloubky 55 centimetrů. Dospodu byla dána soustava děrovaných kameninových rour (viz obr. 2). Do těchto rour je nasáván čerstvý vzduch otvory vyvrtanými v obvodových zdech. Případný radon je odváděn „komínkem“ až na půdu. Roury jsou zasypány propraným štěrkem. Na štěrku byla vrstva betonu, 2 vrstvy svařované lepenky a další vrstva betonu. Ve třídách už je nalepeno na podlahách linoleum.

Nyní pokračují ozdravné práce ve 2. a 3. podlaží. Škvára pod podlahami byla radioaktivní a podle současných norem překračovalo záření přípustnou hranici. Po odstranění škváry se ukázalo, že z hlediska dnešních norem jsou stropy poddimenzovány. Proto jsou na původní traverzy navařovány „kozlíky“ (viz obr. 3). Škvára, prkna a parkety jsou nahrazeny vrstvou betonu a krytinou PVC.

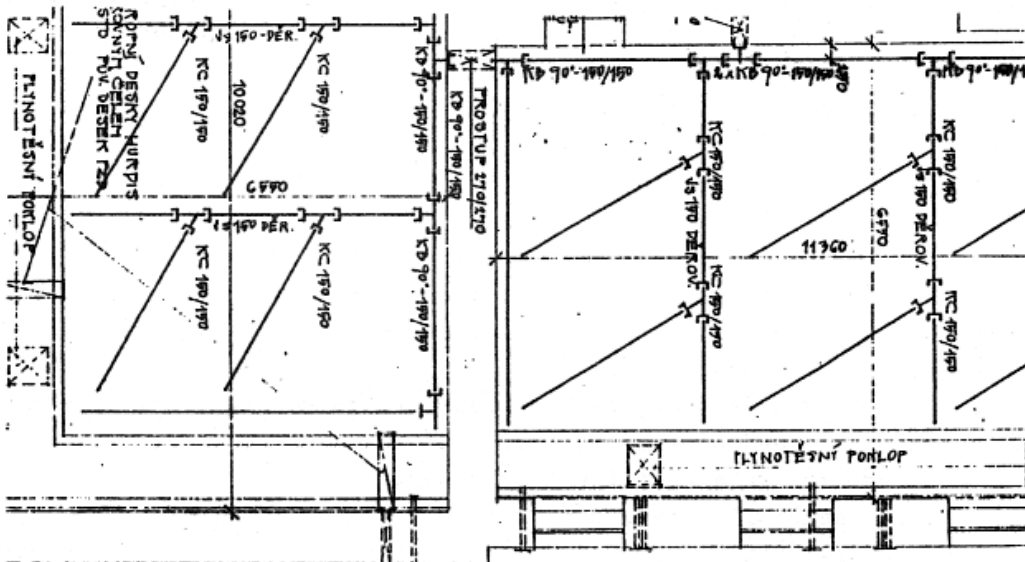
Pokračují práce i na dokončení výstavby školní vývařovny a jídelny. Novostavba je už vytápěna z kotelny školy a v novostavbě se pracuje i v zimním období. Je zde zavedeno vytápění, vodovod, elektrické rozvody a jsou téměř dokončeny vnitřní omítky. Zařízení kuchyně bude téměř na úrovni kuchyně hotelu Černigov v Hradci Králové.

Pro zajištění normálního provozu na základní škole by bylo dobré, kdyby obě stavební akce byly do začátku nového školního roku dokončeny. Přispěje to ke zklidnění práce ve škole, k odstranění nebezpečí radonu i záření – stavební práce byly zdrojem hluku a prachu.

DETAIL - STŘEDNÍ ZEĎ

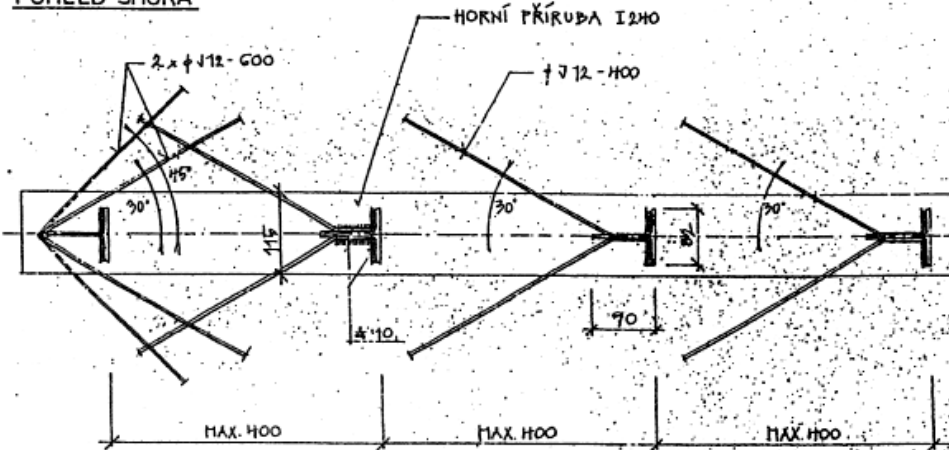

1.

2.

POHLED SHORA

3.

Vyvážení škváry ze tříd a navařování "kozlíků" na traverzy.

Foto: V. Prostředník

PODĚKOVÁNÍ

JE TO JEJICH MĚSTO

Důchodce, banka, soukromý podnik. Co může tyto tři subjekty spojovat? V této chvíli zřejmě společná starost o „Své město“. Starost o soužití vyjádřené finančním darem. O to cennějším, že nevyžádaným.

Pán, už ne nejmladší a ani také ne nejbohatší. Věnoval městu nemalou částku. Skromně až dojemně ji určil na městskou zeleň.

Agrobanka, pobočka Česká Skalice a firma Lindacom přišly s dary na zvýšení bezpečnosti ve městě. Finanční dary pomohou městu překonat komplikovanou situaci, způsobenou nedostatkem zdrojů a růstem potřeb.

Děkujeme za dary, nejen protože jste byli první, ale proto, že z vašeho přístupu je zřejmé jedno: město, ve kterém žijete, je městem, se kterým chcete žít.

Vážení dárci a sponzoři – díky

Ing. Lubomír Kupka
starosta města

POMŮŽETE I VY?

John F. Kennedy: Neptejte se, co tato země může učinit pro vás.
Ptejte se, co vy můžete udělat pro svou zem.

Městské kulturní středisko vás zve na tyto akce:

- 10. března – pro 8. a 9. třídy – Radek John: Jak jsem viděl Ameriku
- 15. března – od 14.00 hodin – Dětský karneval – ve spolupráci s MěDD
- 20. března – Hobby nikdy neuškodí – pořad pro starší generaci a důchodce (hudebně-zábavný pořad sestavený z písniček a kabaretních scének)
- 29. dubna – Medvídek Ťupínek – pořad pro mateřské školy
- 20. června – Smiřický hrnec
(případným sponzorům předem děkujeme a nabízíme protislužby – informace poskytujeme na Městském kulturním středisku ve Smiřicích)
- duben – klubový pořad s Jiřím Císlerem a Zdeňkem Vrbou
- od dubna do června – kurs šití
- od září zahajujeme: kursy němčiny pro začátečníky i pro pokročilé, konverzaci
kurs angličtiny

Upozornění: Na Městském kulturním středisku si můžete zakoupit kazetu s písničkami Dalibora Jandy (tato kazeta byla natočena v roce 1990 ve Smiřicích).

Nezapomeňte si včas předplatit Zpravodaj na rok 1992 – předplatné se platí na Městském úřadě – Městském kulturním středisku. Bližší informace na propagačním letáčku.

Ve Zpravodaji jsme chtěli uveřejnit seznam smiřických podnikatelů s uvedením oboru jejich podnikání. Ukázalo se však, že by k uveřejnění všech nestačil ani celý Zpravodaj. Po nové registraci zdejších podnikatelů – živnostníků budeme jejich seznam postupně uveřejňovat.

Vyvážení tuhých domovních odpadů je finančně hodně nákladné. Mnozí občané po přechodu na vytápění rodinných domků zemním plynem odhlásili popelnice. Městské zastupitelstvo počítá s tím, že by ti to občané přispívali na odvoz kontejnerů zatím neurčenou částkou – otázkou možná je, zda některý občan s popelnicí nezaplňuje kontejner více než občan bez popelnice?!

Na hlavní ulici se objevila nová pěkná a česká reklama: POTRAVINY u Vašatů. Starší poznali, že tato firma už zde byla – prodávala a opravovala se zde jízdní kola. Sympatická je i prodejní doba – ráno od 7.00 hodin a prodává se zde i v neděli. Je vidět, že občané této možnosti poměrně hodně využívají.

ZPRAVODAJ Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Vychází nepravidelně 4x ročně.

Příspěvky zasílejte na adresu Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Náklad 550 výtisků. Cena jednoho výtisku 5,- Kčs

Uzávěrka 2. čísla 1992 bude 31. května 1992.